

Interview

Hvad betyder udstilling for dig ?

Endnu engang et interview, hvor vi denne gang har stillet nogle af vores aktive udstillere forskellige spørgsmål i forbindelse med det at udstille. Det er altid lærerigt og interessant at høre, hvad andre tænker og gør i forskellige situationer.

De udstillere, der denne gang har delt med os er følgende: Charlotte Hauge i Randers, der har opdrættet et enkelt kuld siamesere under stamnavnet "Run-Cha" i 2005, Inge-Lise Jensen i Horsens, der i 2015 har opdrættet to kuld siam/orientalere under stamnavnet "Issakat" (www.issakat.dk), Maria Lange i Tølløse, der siden 2005 har opdrættet siamesere, balinesere, orientalere og seychellois under stamnavnet Knick-knack (www.cattery-knick-knack.com), Line R. Sørensen i Holstebro, der siden 2008 har opdrættet fortrinsvis balinesere og orientalsk langhår under stamnavnet "Kamyne" (www.kamyne.dk) og Anne Korsbakke i Resenstad, der siden 2002 har opdrættet siamesere, balinesere, orientalere og seychellois under stamnavnet "Arjuna" (www.dk-arjuna.dk).

Så er der vist kun tilbage at ønske god læselyst ☺

Er en titel betydningsfuld på en avlskat?

Charlotte: For mig personligt er det lige så vigtig, at en avlskat har et godt sind og ser racetypisk ud. Om katten kan lide at komme på udstilling, er jo op til katten selv ! (katten er jo ligeglads med titler)

Hvis det er kælekatskøbere, lyder det jo altid flot med en titel af champion, da de jo ofte ikke har kendskab til udstillingsverdenen, men de kan altid sige, at faren eller moren er præmierede katte.

Som opdrætter er det nok mere vigtigt at se, hvilke linjer der ligger bag katten, og om det er nogle, man vil arbejde med. For du kan jo have den flotteste kat, der bare ikke gider udstillinger!

Inge-Lise: En titel er et udtryk for, at katten har et udseende, der er i over-

ensstemmelse med gældende standard, hvilket er et vigtigt forhold for en avlskat. Det er min oplevelse, at killingekøbere, der er interesserede i en killing til avl, allerede inden de henvender sig personligt, har undersøgt forældredyrenes stamtavler og deres evt. udstillingsresultater. En køber af en kælekat handler ud fra, hvad de prioriterer højest, et bestemt udseende, måske en killing, der ligner en kat fra deres barndom, eller en killing, der viser bestemte karaktertræk som nysgerrighed, imødekommenhed, aktivitet etc.

Maria: Det er ikke mit indtryk. Hvad enten jeg sælger til kæl eller til opdræt, er det den aktuelle killings udseende og temperament, der tæller.

Line: Nej, titler betyder intet, hverken for os eller vores killingekøbere. Vi går på udstillinger for at vise racen frem, og det er ofte deres temperament, der sælger, frem for evt. titler. Flere af vores killingekøbere finder det spændende at udstille, men for dem handler det mere om det at væ-

re social med andre. Nogle af de killingekøbere, der har udstillet mest, har faktisk katte, som jeg, inden de begyndte at udstille, fortalte havde fejl, som kunne tælle ned i forhold til udstilling. Vi har faktisk selv flere gange været lang tid om at indsende titelregistreringen, fordi de for os ikke er særlig vigtige, i forhold til det at være social med andre.

Anne: En titel er for mig ikke det vigtigste. At en kat får sine certifikater, betyder jo bare, at katten typemæssigt holder sig inden for standarden. På dagen er det så den kat, der får flest point, der får certifikatet, men det betyder jo ikke, at min kat er grim. Det betyder bare, at en anden kat fik flere point end min. Titlerne betyder ikke noget for killingekøbere, for jeg sælger som hovedregel ikke til udstilling. Hvis killingekøberen vil udstille, er det helt fint med mig, men jeg giver aldrig udstillingsgaranti.

Er udstilling et vigtigt sted for dig til at skabe forbindelser til fremtidige killingekøbere, samarbejdspartnere og vedligeholde de nuværende?

Charlotte: Udstillingerne er ligeså meget for hyggens skyld og gennem hyggen skaber og vedligeholder du jo automatisk dine samarbejdspartnere.

arkivfoto

Inge-Lise: Ja, en udstilling er som et åbent vindue. Der er mulighed for at se hvilke kvaliteter de udstillede katte har, herunder om der er egnede katte til et match.

Maria: Nej overhovedet ikke. Udstillingerne er efter min mening ikke særlig publikumsvenlige. Det er dårligt, at folk kan se kattene, og det er få udstillere, der gør sig umage for at byde publikum velkomne og fortælle om deres kat, race mv.

Line: Efter Patrick er kommet ind som suppleant i JYRAK, er vores tid til at snakke blevet mindre, men vi har aldrig vidst noget bedre end at snakke og hygge med alle de andre, der udstiller. Vi har mødt flere af vores killingekøbere på udstillinger eller

racefremvisninger, så derfor er det for os et vigtigt sted at være og deltage. Vi elsker, at man sammen med de andre orientalerfolk griner og pjatter og har det sjovt. Vi kan også høre på vores killingekøbere, som før har udstillet andre racer, at den stemning, der er blandt os kategori 4-folk, er helt unik. Det giver dem ofte lyst til at komme igen, når alle er så villige til at hjælpe og snakke, hvilket også har fået flere af dem til at blive ved med at udstille. Det giver en fantastisk tryghed og gør, at det altid er en god oplevelse at komme på udstillinger lige meget, hvad resultatet af den bliver.

Anne: En udstilling kan være et rigtig godt sted at skabe forbindelser til fremtidige købere og samarbejdspart-

ner. Her er der en direkte kontakt til den anden, hvilket giver et helt andet indtryk af, hvordan den anden person er, hvorimod det er meget sværere at danne sig et indtryk af personen, når man sidder og kommunikerer bag en skærm.

Udstiller du også dine kastrater?

Charlotte: Jeg udstiller min kastrater (vi har ikke andet for tiden ☺) Hvis mine katte ikke har noget mod, at komme på udstilling, bliver de slæbt med på lige fod med de fertile. Hvorfor skal de ikke udstilles, bare fordi de er kastreret ?

Inge-Lise: Jeg har endnu ikke kastrater. Når jeg får kastrater, tænker jeg, at de skal med på udstilling, fordi de er levende reklamesøjler for de avlslinjer de repræsenterer.

Maria: Nej. Jeg omplacerer mine kastrater.

Line: Vi udstiller oftere vores kastrater og killinger, end vi udstiller de fertile. De fertile katte, vi har nu her, er ret gode til at strinte i løbetider, og vores hankat vander hele buret. Dette har gjort, at de bliver hjemme og venter med at blive udstillet til, de bliver kastreret. En af vores hunkatte gider sjældent fremmede og bliver derfor

arkivfoto

også hjemme, men fordi vi elsker udstillinger tager vi gerne vores kastrater, killinger og ungdyr med. For os handler det udelukkende om at deltage, og vi er ligeglade med mængden af konkurrenter, selv om vi ofte godt ved, at der er få kastrater. Vi sælger alle vores katte som kastrater, så derfor kan vi også godt se, at det gør en forskel for dem, der ser dem, at se hvilket temperament de har. Vores fertile katte er ofte mere gimpe og fulde af deres egne ideer, mens kastrater bliver mere ligeglade, bare de bliver nusset. Derfor har vi fundet det nemmere at udstille dem. Men vores katte flok ændrer sig, da de fleste af vores katte har rundet de 7 år. Så når de ikke er her mere, kan det være, at de kommende generationer finder det

sjovere at blive udstillet som fertil.

Anne: Som regel udstiller jeg de fertile, da jeg ønsker at få en vurdering af katten og dens fremtidige avlspotentiale, men jeg sniger bestemt også kastrater med. Det sker især, hvis det er en kat, der gerne vil udstilles. Så kan den nemlig fungere som en beroligende ven i buret.

Hvad gør du ved katten inden den skal udstilles ?

Charlotte: Jeg klipper kløerne på kattene og tjekker, at der ikke sidder gammel søvn i øjnene, og så er mine katte klar!

Inge-Lise: Ikke meget og alligevel

tager det tid. Jeg kan bedst lide at have fået klippet kattenes kløer 3-4 dage før udstillingen. Mine katte bryder sig ikke om det, så det kan tage lidt tid. Jeg er også blevet opmærksom på, at det er vigtigt at få klippet hår væk fra ørerne, så det gør jeg fremover. Til slut bliver de børstet og pudset med et vaskeskind. Jeg har engang læst, at den bedste pelspleje før en udstilling er bløde varme hænder.

Maria: Jeg klipper kløer, plukker hår i ørerne og børster katten grundigt for løse hår.

Line: Vi gør mindst muligt. Vi klipper altid kløer og forsøger altid at huske at tjekke, at ørerne er rene. Vi har fundet øjenbrynsskraber i Matas, som virker fantastisk til at fjerne hår i ørerne, så det er vi begyndt at eksperimentere med, men det er ikke noget, vi gør fast. Det er kun katte, som lugter (fertil hankat), som altid får et bad. Resten slipper, da vi sjældent bliver helt tilfredse med deres pels efter et bad. Kommer de i bad, er det ofte en uge før, da pelsen ellers bliver for åben.

Vi har købt en fantastisk katteparfume i Ann Dorits butik, som får dem til at dufte nyvasket, og så er den på ingen måde skadelig for katten. Men vi passer også på med, at de ikke

arkivfoto

dufter for meget, da det også har givet et dårligt resultat for os tidligere.

Anne: Oftest gør jeg intet ved mine katte, udover at klippe negle og lige børste halen op. De har en super lækker pels, der ikke behøver vask. Dog skal jeg have vasket halen på de fertile hanner, da de oftest fedter godt og grundigt.

Showtræner du dine katte inden de skal på udstilling?

Charlotte: Jeg øver mine katte fra jeg får dem, med at strække ud og holde positionen, og så snart de har lært det, stopper træningen. Larm og pludselig lyde er de vænnet til hjemmefra med en lille dreng på 5 år!

Inge-Lise: Ja, jeg forsøger at vænne mine killinger til at blive løftet op, drejet, og strakt ud. Formålet er, at de bliver fortrolige med det, der foregår på en udstilling, så de kan slappe af og præsentere sig bedst muligt.

Maria: Det kommer an på kattens temperament. De fleste killinger, jeg har udstillet, har være iskolde. Mine problemer opstår først, når katten bliver voksen og forstår sagens alvor. De værste er de fertile hanner, der kan det godt betale sig at showtræne.

Line: Vi træner alle vores katte i at blive håndteret. Vi har to små børn, som får lov at holde killingerne, når de får en passende størrelse. Vi holder selv vores katte på mange under-

lige måder for, at de vænner sig til, at det ikke er farligt at ryge hurtigt op i luften for at blive kastet rundt, så de ender med at ligge på ryggen få sekunder efter. Vi kræver af vores katte, at de er tolerante og yderst håndterbare, fordi vi ved at vores børn også gerne vil holde dem. De få vi har/har haft, som ikke gider blive håndteret, træner vi oftere med, end vi gør med dem, som vi ved intet har imod det. Vi mener selvfølgelig ikke, de skal finde sig i alt, men at de er håndterbare er en vigtig del af livet i vores hjem.

En dommer kiggede engang på en af vores killingekøbers kat fra os og sagde, den ikke havde et godt temperament. Killingekøberen blev faktisk fornærmet og sagde, at katten finder sig i alt endda i at blive løftet op på bordet i halen. Dette troede dommeren ikke på, så vores killingekøber tog katten ned fra bordet og løftede den i halen op på bordet og katten var ligeglad. Dommeren sagde, at det kunne hun ikke gentage, og så gentog køberen det, og dommeren blev mundlam.

Det stod dog stadig i kattens papirer, at hun havde dårligt temperament, men lige den kat så udstillinger som sit fristed.

Anne: Ja jeg showtræner mine killinger, men ikke ret meget. Jeg burde gøre mere ud af det.

Dommer Steph Bruin med dommerelev Ulrika Eriksson

Hvilke forventninger har du til den nye kategoriopdeling, der træder i kraft til næste år?

Charlotte: Jeg ved ikke, om jeg har nogle forventninger, måske nærmere en lille frygt for, at kat. 3 kattene kommer til at dominere, og kat. 4 kattene ender i baggrunden, når der skal afholdes BIS. Men det må tiden jo vise.

Inge-Lise: Feltet af katteracer i kategori 4 udvides betydeligt. Så konkurrencen skærpes. Alle kattene skal vurderes ud fra standarden for deres race, så min forventning er, at en smuk orientalsk kat, der har et udseende i overensstemmelse med standarden, vil have gode muligheder for at bidrage og også at vinde. Vin-

der den ikke, er det blot fordi der er en anden smuk kat, der har scoret højere ☺

Maria: Jeg har ikke de store forventninger. Vi må se, hvad der sker.

Line: Jeg glæder mig. Jeg tror, at folk kommer til at få øjnene op for, hvor dejlige katte vi har, og hvor godt temperament de har. Langt hen af vejen tror jeg stadig, at flere af vores kan vinde over de andre, men mest af alt, så tror jeg andre begynder at lægge mærke til den gode stemning, der er blandt os med de orientalske racer. Jeg tror at selvom vi måske taber nogle BIS, så får vi nemmere ved at sælge killinger pga. temperamentet. Flere udstillere i kategori 3 udstiller jo

også primært for at få cert'er, og jeg tror derfor stadig, at der kommer siamesere og orientalerer på scenen.

Anne: Jeg har ikke rigtigt nogen forventninger. Måske kan det blive en smule sværere for nogle opdrættere, men jeg tager det, som det kommer.

Hvad er den bedste udstillingsoplevelse du har haft?

Charlotte: Det er svært at nævne, da vi har haft mange gode oplevelser. Men det er da altid sjovt at vinde, og vi havde forrige år taget en af vores kastrater med (for selskabs skyld til en ny kat vi havde fået), som havde haft en udstillingspause på 6 år. Han endte med at gå hen og vinde det hele – både BIS og BIS veteran, så det var noget af et come back !

Inge-Lise: Mangel! Der har været mange hyggelige snakke med andre udstillere, publikummer og dommere. Selvom det at udstille er en konkurrence, så er der megen hjælpsomhed at hente. Den bedste oplevelse har jeg endnu til gode. Jeg tænker, at når en af mine egne killinger begår sig vel, så vil det være den bedste oplevelse.

Maria: At vinde naturligvis

Line: Min bedste oplevelse var nok, da vi besøgte Finland med et par katte. På den udstilling var der vist over 40 ems koder repræsenteret, og der blev givet 2 BIV ud til blåmaskede siameser. At opleve så mange af vores racer på et sted var helt unik, og der var opdrættere deroppe, der mindede os voldsomt om forskellige udstillere herhjemme. Vi fik vores cert'er og intet mere, men at se at der var over 50 kategori 4 katte i et katalog var fantastisk. Der så vi også vores første tortie hankat, som endda blev udstillet med sin søn. Deres måde at udstille på var generelt meget anderledes, og jeg tror, at vi danske udstillere var de eneste, der ikke havde vores katte i transportkassen, mens vi ventede på at skulle få dem bedømt. Jeg præsterede endda at vinde et meget dyrt kradsetræ, som jeg dog gav til en killing, vi havde givet til en deroppe, et par år før vi deltog på udstillingen.

Anne: Jeg har haft rigtig mange gode oplevelser, hvor jeg har tænkt, at det var rigtig fedt, men den bedste oplevelse var, da jeg første gang gik steward. Jeg fik så meget ros af en anden opdrætter (perser) over den måde, jeg håndterede katten på, og det gav mig lyst til at prøve igen. Jeg har flere gange oplevet, at min

Jørgen Billing

kat eller en kat fra mit opdræt blev nomineret. Og ja selvfølgelig har det gjort mig rigtig glad, men jeg vil til enhver tid sige, at det ikke er nomineringen eller en BIS/BOX, der får mig til at udstille.

Det er de positive ting, jeg oplever på hver udstilling, der får mig til at komme igen. Hvis jeg kun var ude efter certifikater, ville jeg helt sikkert overse de andre glæder, som f.eks. at møde gamle/nye opdrættere, skabe kontakter til eventuelle nye købere og det hyggelige sammenhold, der er blandt opdrættere.